

РЕШЕНИЕ

№ 3536

гр. София, 27.05.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7554** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване](#), във вр. с [чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс \(АПК\)](#).
Образувано е по жалба вх. № 1012-21-859 от 09.07.2018г., по описа на ТП на НОИ С. град, подадена от Ж. П. Г. срещу решение № 2153-21-176 от 19.06.2018 г. на директора на Териториално поделение на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалба й срещу разпореждане № [ЕГН]/28.02.2018 г., издадено от ръководител на Пенсионно осигуряване /ПО/ като неоснователна и е потвърдено разпореждането , с което е преизчислена личната й пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/.
Оспорващият сочи, че решението, както и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, поради неправилно приложение на материалните разпоредби, а констатациите, направени в тях - неправилни и необосновани. В жалбата се възразява срещу отказа на Директора на ТП на НОИ да признае наличния й осигурителен стаж, обективиран в официален документ, удостоверяващ трудов и осигурителен стаж в [фирма].
В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят се представлява от процесуален представител, който от негово име поддържа жалбата. Моли същата да бъде уважена, ангажира доказателства. Не претендира сторените по делото разноски. Ответникът - Директорът на ТП на НОИ С. град, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна и съда да потвърди обжалвания административен акт като правилен и законосъобразен, по подробни съображения изложени от него в писмени бележки. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

От събраните в хода на настоящето производство доказателства, представляващи приложените документи към административна преписка се установява, че по подадено заявление на Г., с Разпореждане № [ЕГН] от 13.06.2013г. на ръководител на ПО на Ж. Г. е била отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване /ИОЗ/ в минимален размер. На заявителката е бил зачетен осигурителен стаж, придобит от 01.03.2013г. в размер на 31 г. 03м. и 13 дни. С последващо Разпореждане № [ЕГН] от 03.10.2013г. пенсията е определена в действителен размер при зачетен осигурителен стаж в размер на общо 33 г. и 3 дни от трета категория труд. С последващи разпореждания инвалидната пенсия е изменяна съобразно ежегодното осъвременяване на пенсиите и поради зачитане на допълнително представен осигурителен стаж, придобит след отпускане на пенсията. При проверка на правоприемника на осигурителя, издал удостоверение за осигурителния доход за три последователни години преди 01.01.1997г. е установено несъответствие с данните за осигурителен доход за същия период, вписан във ведомостите за заплати. Издадени са нови УП-2 за осигурителен доход, съответстващ на данните във ведомостите. На основание чл. 99 ал.1 т.2 пенсионния орган е издал Разпореждане № 610628/213 от 13.12.2016г. за поправка на Разпореждане №[ЕГН] от 13.06.2013г., с което на Г. е отпусната лична пенсия за ИОЗ, както и на всички последващи по отношение на зачетения осигурителен стаж, осигурителен доход и индивидуалния коефициент, имащи значение за определяне на размера на получаваната от нея лична пенсия за ИОЗ. С разпореждането №610628/213 от 13.12.2016г. е определен по-нисък размер на пенсията, като осигурителния стаж до датата на инвалидизиране /01.03.2013г./ е определен на 29г. 10м. и 03 дни, а за три годишна база преди 01.01.1997г. е взет осигурителния доход за времето от 01.01.1998г.-31.12.1990г. След оспорване по административен ред е постановено решение на директора на ТП на НОИ С. град, с която преписката е върната на пенсионния орган с указания за зачитане на осигурителния стаж. Издадено е ново разпореждане № [ЕГН]/31.03.2017г., с което е определен осигурителен стаж на Ж. Г. до датата на инвалидизиране -01.03.2013г. в размер на 32 г. 11м. и 23 дни.

По заявление на лицето за преизчисление на пенсията от допълнително придобит след пенсионирането стаж, с разпореждане от 11.12.2015г. са били зачетени 02г. 06м. и 04 дни от трета категория, за времето от 01.03.2013г. до 08.09.2015г.

Със заявление вх. № 2182-21-3555/25.05.2017г. Г. е поискала пенсията ѝ да бъде преизчислена за допълнително придобит след пенсионирането осигурителен стаж за периода от 16.09.2015г. до 01.10. 2015г. в [фирма], за периода от 01.01.2015г.-01.10.2016г. за безработица и за периода от 11.11.2016г.- 12.04.2017г. в [фирма]. За доказателства са приложени заверено копие на трудова книжка и удостоверение обр. УП-3, издадено от [фирма] за времето от 19.09.2015-01.10.2015г. на длъжност „счетоводител“ и от 11.11.2016 до 12.04.2017г. на длъжност „финансов директор“.

При извършена проверка в Р. са установени несъответствия, а именно: за посочените в заявлението периоди има данни за времето от 01.10.2015г. до 30.09.2016г. през което на лицето е изплащано обезщетение за безработица, а за периодите по представеното УП-3 в Р. има подадена информация само за периода 11.11.2016 до 28.02.2017г.,

Установено е че за времето от 12.04.2017 -24.05.2017г. има подадени данни от осигурител „Напоителни системи“.

Поради несъответствието в данните е извършена проверка на осигурителя [фирма], като е установено , че дружеството е декларирано извършване на стопанска дейност, а в регистъра на трудовите договори има данни за сключен договор с жалбоподателката Г. за времето от 14.09.2015г. до 01.10.2015г. и от 11.11.2016г. до момента.

Извършена е допълнителна проверка на дружеството в Търговския регистър , като е установено, че дружеството е преобразувано в Е., считано от 10.02.2016г., вписано в ТР 16.02.2016г.

Въз основа на тези данни длъжностното лице по пенсионно осигуряване е приело, че представеното обр.УП-3 с изх. № 01/18.05.2017г. издадено от [фирма] е нередовен документ, предвид променената му правна форма, но използван печат на дружеството като О. и поради пълното несъответствие на подписа на „ръководител“ с този , публикуван в ТР. Поради това и предвид невъзможността за извършване на проверка по разходите на ДОО на дружеството , пенсионния орган е зачел за осигурителен стаж в това дружество само времето, за което в Р. имало подадени данни – от 11.11.2016 до 28.02.2017г./ 03.м. 20дни/ Зачетен е стажа в „Напоителни системи“ и времето, през което е получавано парично обезщетение за безработица, като резултат пенсионния орган е преизчислил пенсията на основание чл.21 ал.1 от НПОС като общия осигурителен стаж, придобит след датата на инвалидизиране е определен на 03 г. 11 в. и 07 дни.

При административното обжалване пред директора на ТП на НОИ , същият се е произнесъл с решение, в което е мотивирал, че регистрирането на трудовия договор в НАП и подаването на декларации обр. №1 по Наредба № Н-8/29.12.2015г. на министъра на финансите не обуславят редовност на документите за осигурителен стаж – УП-3 и вписване в трудовата книжка, аргументирал е липса на нарушения на административнопроизводствените правила, приел е правилност на изводите на пенсионния орган относно неавтентичност на УП-3 и на заверка на трудова книжка за периода от 16.09.2015г. до 01.10.2015г.

В срока по [чл. 118 КСО](#) Ж. П. Г. е обжалвала решението пред съда с жалба вх. № 21493/18.07.2018г. по описа на АССГ.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящето производство е подадена в предвидения в [чл. 118, ал. 1 КСО](#) преклузивен 14 - дневен срок и от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение ([чл. 168, ал. 1 АПК](#)) на основанията посочени в [чл. 146 АПК](#), съдът намира, че административният акт е издаден компетентен орган и в предписаната от закона форма.

Спазена е формата по [чл. 117, ал. 5 от КСО](#) вр. [чл. 59 АПК](#) относно необходимите реквизити - наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, фактически и правни основания за издаването му, разпоредителна част, указания относно органа и срока за обжалване, дата на издаване и подпис на лицето, издало акта с посочване на длъжността му. Не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Решението е издадено след надлежно

сезиране, като са обсъдени доводите на жалбоподателя и доказателствата в преписката.

В хода на проведеното съдебно производство по искане на жалбоподателя бе изготвена и приета без възражения от страните съдебно-графологична експертиза. Заклучението на вещото лице е, че подписите , използвани за сравнителен материал не са положение от едно лице. Подписите , положени от Д. В. в нотариално заверено съгласие и образец от саморъчен подпис на управител, нотариус Ц. Г. са положени от лице, което не е положило подписите в два бр. Заповед № 10 от 29.06.2018г. за прекратяване на трудово правоотношение, образец УП 3 от 26. 06. 2018г. , два броя трудов договор № 5/11.11.2016г. Експертизата допуска, че подписът положен от Д. В. в УП 3 от 26.06.2018г. , издадено от [фирма] не е положен от нито едно от лицата, положило подписи в горесцитираните документи.

По отношение подписа положен в УП-3 № 01/18.05.2017г. , от името на Д. В., вещото лице счита, че подписът не е положен от нито едно от лицата положило подписи в два броя заповеди № 10 от 29.06.2018г. за прекратяване на трудово правоотношение, в образец УП-3 от 26.06.2018г. издадено от Ем То Т.“ Е., два броя трудов договор № 5 от 11.11.2016г. и нотариално заверено съгласие и образец от саморъчния подпис на управителя.

Подписите , използвани за сравнителен материал относно изследване на подписа на Т. Р., не са положени от едно и също лице.

Подписът положен от името на Т. Й. Р., с който е направена заверка за периода 16.09.2015 – 01.10.2015г. на стр.21 от Трудов книжка № 18 не е положен от лицето , положило подписите в „за“ Т. Р. в декларация за съгласие и образец от подписа , нотариално заварена от нотариус Р. Д..

При извършване на сравнително графическо изследване между подписа на Т. Р., положен на стр.21 от Трудова книжка № 18 и тези, сочени за такива на Р. , положени в годишни финансови отчети, отчет за парични потоци , декларация по чл. 13 от ЗТР, протокол за общо събрание на [фирма] заклучението на вещото лице е , че подписа от името на Т. Р., с който е направена заверка в трудова книжка № 18 за периода от 16.09.2015г. до 01.10.2015г. вероятно е положен от лицето , положило подписи в годишни финансови отчети- счетоводен баланс към 31.12.2014г., отчет за парични потоци за 2014г., декларация по чл. 13 ал.4 от Закона за търговския регистър, протокол от общо събрание на [фирма] .

Съдът кредитира заклучението на вещото лице като компетентно, пълно и ясно, неоспорено от страните.

В хода на съдебното производство и изискана и постъпила информация относно данни за преминаване през ГКПП на страната на сръбския гражданин Д. В. от ГД „Гранична полиция“, информация относно липса на данни за предоставено право на пребиваване и регистриран в Р България адрес на лице с имена Д. В. от Дирекция „Миграция“ при МВР и Областна дирекция на МВР – [населено място].

Според [чл. 40, ал. 1 и, ал. 3 от НПОС](#), осигурителният стаж се установява с трудови, служебни и осигурителни книжки, с документ по утвърден образец, издадени въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. В случая спорният трудов стаж е заявен въз основа на удостоверение, обр. УП-3. Безспорно то съставлява официален удостоверителен писмен документ по смисъла на [чл. 179, ал. 1 от ГПК](#), като издаден от длъжностно лице в кръга на службата му, по установените форма и ред и съставлява доказателство

за изявленията пред него и за извършените от него и пред него действия. Характерът на документа не се променя от обстоятелството, че е издаден от частноправен субект (работодател и осигурител), тъй като на този субект държавата, по силата на нормативна разпоредба, е предоставила удостоверителна функция и това придава на удостоверяването доказателствено значение. В него изрично е посочено, че се издава за да послужи при пенсиониране съгласно чл. 40 от Наредбата за пенсиите, като съдържа необходимите подписи и печат на фирмата. Няма зачерквания, изтривания, добавки между редовете или други външни недостатъци, които да водят до съмнения в достоверността му.

Спорът между страните се заключава в това, дали удостоверителна функция на представените от жалбоподателката доказателства към заявление за преизчисляване на пенсията ѝ се опровергава от положените върху тях подписи и поставения печат на осигурителя.

Предвид направените констатации за не намиране на сходство между подписите, полагани в трудовата книжка и в УП-3 и тези, полагани от сочени за същите лица в други изхождащи от тях документи, както и полагането на печат на дружеството, валиден за предходната му правна форма, съдът намира, че направените изводи от пенсионния орган са правилни и кореспондират със събраните доказателства.

В хода на съдебното производство изводите на административния орган, изложени в оспорения акт не бяха оборени от жалбоподателя.

Изясни се чрез приетата съдебно-почеркова експертиза, че положения в обр.УП 3 от 18.05.2017г. подпис на Д. В. не е положен от същото лице, подписало всички други анализирани документи, носещи неговия подпис и ползвани за сравнителен материал. Констатираните различия са устойчиви, характерни и в своята индивидуална съвкупност са несъпоставими.

Отделно от горното, поставения печат е този на дружеството като О., а не като Е.. Тези две обстоятелства, разгледани в съвкупност водят до основателни съмнения в достоверността на издаденото УП.

Същите изводи се извеждат и по отношение на подписите на Т. Й. Р., удостоверяващи сочените в трудова книжка № 18 обстоятелства.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че подаденото обр.УП3 от 18.05.2017г. е документ, който удостоверява осигурителния ѝ стаж в дружеството. По смисъла на [чл. 194, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс \(ГПК\)](#), във връзка с [чл. 144 АПК](#), в съдебната практика трайно е възприето установеното в правната теория деление на неистинските документи на неавтентични (при които материализираното в тях волеизявление не е било направено от лицето, посочено като издател на документа) и неверни (чието съдържание не отговаря на обективната действителност).

В този смисъл задължение на органа е да провери и прецени всички събрани доказателства, да анализира данните и да извърши проверка на твърдените обстоятелства. Представянето на документ, удостоверяващ конкретни обстоятелства само по себе си не е доказателство за съществуването на тези обстоятелства.

Предвид изложеното, съдът намира, че решение № 2153-21-176, с което е отхвърлена жалба на Ж. П. Г. срещу разпореждане № [ЕГН]/28.02.2018 г., издадено от ръководител пенсионно осигуряване (ПО), като неоснователна е законосъобразно, поради което оспорването, направено с подадената срещу него жалба, се явява неоснователно и като такова следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора и поради направено своевременно искане за присъждане на

юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника, следва да му бъдат присъдени направените по делото разноси в размер на 150 лева.

По изложените съображения и на основание [чл. 172, ал. 2 АПК](#), Административен съд София-град, Трето отделение, 62-ри състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Ж. П. Г. срещу решение № № 2153-21-176 от 19.06.2018 г. на директора на Териториално поделение на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалба ѝ срещу разпореждане № [ЕГН]/28.02.2018 г., издадено от ръководител на Пенсионно осигуряване /ПО/.

ОСЪЖДА Ж. П. Г. да заплати на ТП на НОИ С. град разноси по делото в размер на 150, 00 лева (сто и петдесет лева) юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщенето до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: